

skabe sig det største frie Raaderum overalt i Verden, overfor et Land som Danmark mærker, at der er en samlet Opinion, vil det ikke gaa til saadanne Forholdsregler, som man nu er ængstelig for, og slet ikke tro paa Muligheden af saadanne Forholdsregler, som de derimod vil kunne gennemføre, naar de ved, at der i Landet er et stort Parti, omfattende omtrent en Trediedel af Landets Vælgere, 400 000 Vælgere, som arbejder mod den bestaaende Ordning. Derfor er det, jeg har sagt, Venstre har det i sin Magt ikke blot som Regeringsparti, men ogsaa som Oppositionsparti at gøre den Ordning umulig. Derfor er Ansvaret for Venstre overfor denne Sag ganske særlig stor, fordi det har den Styrke baade som Regeringsparti og som Oppositionsparti, at det kan hindre dens Gennemførelse.

Nu føler Venstre naturligvis dette Ansvaret, og det er ogsaa derfor, de igen er i Færd med at gøre en af de ellers uforklarlige Svingninger i deres Erhvervs politik. Jeg kan ikke andet end anerkende den tiltalende Aabenmundethed, hvormed det ærede Medlem Hr. Westergaard lod os alle forstaa, at det var Landbrugsministerens Stemme, man hørte, den Aabenmundethed, hvormed han lod os dette forstaa, var ganske tiltalende. Det er Landbrugsministerens Politik, her nu føres frem, det er Landbrugsministeren, som har opfundet den nye Tanke, og det ved man deraf, at han har været nede i en konservativ Vælgerforening og bebudet den. Han har i den konservative Vælgerforening sagt til Industrien: Hvorfor bliver I dog ved at tale om disse Importreguleringer? Hvorfor henvender I jer ikke ligefrem vedrørende Tolden? Det er jo meget forstandigere at søge Beskyttelse paa det naturlige Omraade, hvor I skal søge det. Dette var Bebudelsen af det forlig, Handelsministeren paa Landbrugsministerens Vegne for lidt siden her fra Talerstolen gjorde Rede for.

Hvorledes nu Landbrugsministeren vil forsvare overfor sig selv at gaa ind paa Toldforanstaltninger, det vil vi vel snart faa at vide; der kommer det Tidspunkt, hvor han maa gøre Rede for det. Men hvorledes vil Regeringens Chef, Regeringens tilsyneladende Chef, kunne forsvare det? Paa tidligere Tidspunkter af Forhandlingerne om denne Sag har Venstre Gang efter Gang sagt: Vi er villige til at hjælpe Industrien paa forskellige Maader, men der er een Maade, vi ikke er villige til at hjælpe den paa, ikke blot fordi vi er principielt imod den, men fordi den er blevet aldeles

uansvarlig, den kan overhovedet ikke nytte: vi vil ikke gaa til Krisetold eller til varig Told. Gentagne Gange har man afvist enhver Hjælp til Industrien paa Toldloven som uansvarlig. Overfor den Tale, som den højtærede Handelsminister holdt, hvor han nu erklærer, at det, man skal gaa ind i, er de midlertidige Toldforhøjelser, haaber jeg, at der maa blive Lejlighed til at høre den højtærede Statsminister gentage, hvad han har sagt om alle disse Forhold, hvorledes han paa det mest grundige har godtgjort, at det er aldeles umuligt at bringe Industrien nogen som helst Hjælp gennem en Toldforhøjelse. Jeg haaber, man faar Lejlighed til at høre dette senere.

Men endnu er Sagen aabenbart ikke tilendebragt mellem de to Parter. Venstre har i Dag publiceret sit Tilbud. Det er for saa vidt et Skridt længere frem, selv om jeg maa erkende, at medens det ærede Medlem Hr. Westergaard begyndte med at være aaben, endte han med at være dunkel; for den Tale om Hjælp til Selvhjælp, hvori han vædede dette Spørgsmaal ind, gav ingen Klarhed over, hvad det var, man tænkte paa at sætte som Klausul paa Toldforhøjelsen. Det er derfor bedst at vente med at diskutere hele denne Sag, til det kommer til at foreligge som en Kendsgerning, hvis det kommer til at foreligge som en Kendsgerning. Thi Spørgsmaalet er, efter at Tilbudet er stillet, endnu, om Tilbudet bliver modtaget. Det vil jo ogsaa vise sig.

Der er et Spørgsmaal, som gentagne Gange her er stillet til Venstre, men ikke er besvaret endnu, og som jeg derfor vil tillade mig at gentage. Naar den højtærede Handelsminister siger, at Importregulering er den vanskeligste, den værste Vej, hvorfor i Alverden betraadte man den saa i August? Hvorfor gik man saa ikke til Krisetold i August? Var Argumentet det, som er anvendt en Gang af Finansministeren overfor Spørgsmaalet om Landmandsbankens Rekonstruktion, at man ikke i Juli kunde gøre, hvad man var i Stand til i September, fordi Sindene ikke var modne endnu? Det er muligt, at man mener, at man nu er moden til den Krisetold, som Venstre ikke var moden til i August. Men vi har altsaa ikke hørt noget Svar paa Forespørgselen om, hvorfor Venstre i August betraadte Importreguleringens Vej.

Den højtærede Handelsminister udtalte, at man ikke ønskede at vende tilbage til Krigstidens Reguleringer, og deri giver jeg den højtærede Minister fuldkommen